

Nr 235.

Av herrar **Thorell** och **Birke**, *angående avlöningsförmånerna för till hästbesiktningsman utsedd veterinär.*

I enlighet med beslut av 1942 års riksdag har Kungl. Maj:t den 19 mars 1943 föreskrivit, att till hästbesiktningsman skall utgå årsarvode å 1 000 kronor samt särskilt dagarvode å 10 kronor för varje förrättningsdag utom hemvistet även som under resor i och för uppdraget resekostnads- och traktementsersättning enligt klass II C allmänna resereglementet. Detta beslut avvek från det av särskilt tillkallade utredningsmän avgivna förslaget i så måtto, att det särskilda dagarvodet sänktes från föreslagna 15 kronor till 10 kronor. Det ifrågasattes icke att något avdrag å utgående avlöningsförmåner skulle ske.

Emellertid förklarade kungl. medicinalstyrelsen, att distriktsveterinär, som fullgjort uppdrag som hästbesiktningsman, skulle under tiden för dettas fullgörande vidkännas C-avdrag å lönen d. v. s. avstå samtliga kontanta avlöningsförmåner.

I anledning därav föreslog arméförvaltningens intendentur- och dåvarande civila departement i skrivelse den 22 november 1943, att till hästbesiktningsman utsedd veterinär, som vore underkastad civila eller militära avlöningsreglementet, måtte berättigas åtnjuta lön minskad med A-avdrag under för uppdragets fullgörande beviljad tjänstledighet från innevarande statstjänst under högst 35 dagar. Medicinalstyrelsen förklarade sig icke hava något att erinra mot det framlagda förslaget i vad det berörde civila tjänsteveterinärer. Allmänna lönenämnden, som samrådde med försvarets lönenämnd, förklarade ävenledes sig icke hava någon erinran mot förslaget men ansåg, att detsamma borde underställas riksdagens prövning, enär grunderna för hästbesiktningsmännens ersättning varit föremål för riksdagens prövning.

Enär det vid överläggningar om omförmälda förslag framgått, att till civil tjänsteveterinär utgående lön under den tid, han fullgjorde uppdrag som hästbesiktningsman, icke borde belasta anslag under nionde huvudtiteln, har arméförvaltningen i sina anslagsäskanden för kommande budgetår föreslagit, att sistnämnda veterinär skulle för sina mistade avlöningsförmåner, minska med vad vederbörande finge vidkännas i A-avdrag, erhålla gottgörelse under fjärde huvudtiteln. Kostnaderna härför beräknades belöpa sig till 11 000 kronor med vilken summa sålunda anslaget till uttagning av hästar och hästfordon borde ökas.

Kungl. Maj:t har i årets statsverksproposition med frångående av arméförvaltningens hemställan föreslagit att omförmälda besiktningsmän skulle

för sina mistade avlöningsförmåner erhålla kompensation genom ett från 10 till 20 kronor höjt dagarvode. Anslagsökningen beräknades till 5 000 kronor.

Enligt utredningsmännens uppfattning borde till hästbesiktningsman endast förordnas veterinär, som är särskilt kvalificerad på hithörande område. Föredragande departementschefen framhöll även i sitt yttrande i propositionen nr 266/1942, s. 99, att på besiktningsmännen måste ställas höga anspråk. Av arméförvaltningens intendentur- och dåvarande civila departements ovan berörda skrivelse framgår, att distriktsveterinärer, vilka tidigare såsom väl kvalificerade för uppdraget utsetts som hästbesiktningsmän, icke framledes vilja ifrågakomma, därest de skola vidkännas högre avdrag än A-avdrag. Någon skyldighet för veterinär att åtaga sig sådant uppdrag föreligger icke.

Det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget innebär tydligen, att besiktningsmännen skola avstå samtliga avlöningsförmåner. Kompensation härför skulle ske genom dagarvodets höjande med 10 kronor. Den merersättning per år, som regementsveterinär i viss löneklass skulle som hästbesiktningsman erhålla enligt detta förslag, utgör endast omkring 500 kronor. Från denna summa frånräknas den inkomst, han under uppdragets fullgörande eljest kunnat förskaffa sig genom enskild verksamhet. För distriktsveterinärer utgör motsvarande summa i medeltal 870 kronor, varvid är att märka, att sistnämnda veterinärers huvudsakliga inkomster inflyta genom den enskilda verksamheten. För ingendera av nämnda veterinärer skulle ett åtagande av förordnande som hästbesiktningsman medföra verklig vinst av i gynnsammaste fall mer än ett par hundra kronor. Denna summa kan icke anses utgöra skälig ersättning för bortovaro från hemvistet under en månad, för under denna tid utfört kvalificerat arbete och för skyldighet att under övrig del av året avgiva de yttranden m. m., som av hästuttagningsmyndigheten kunna påfordras. I varje fall torde icke de för uppgifterna i fråga lämpligaste veterinärerna kunna påräknas.

Anslagsökningen skulle som ovan redan nämnts enligt Kungl. Maj:ts förslag utgöra över 5 000 kronor.

Höjningen av dagarvodet med 10 kronor synes emellertid med utgångspunkt från ett antal av 40 hästbesiktningsmän medföra en anslagsökning med $(40 \times 25 \times 10 =)$ 10 000 kronor.

Det är i högsta grad angeläget, att som besiktningsmän kunna förvärfvas för uppdraget fullt kvalificerade veterinärer.

Med anledning av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen ville besluta,

att till hästbesiktningsman utsedd veterinär, som är underkastad militära avlöningsreglementet, skall under uppdragets fullgörande vidkännas A-avdrag under högst 35 dagar,

att till hästbesiktningsman utsedd veterinär, som är under-

kastad civila avlöningsreglementet, skall under uppdragets fullgörande vidkännas C-avdrag och som gottgörelse härför åtnjuta ersättning under högst 35 dagar med belopp motsvarande sålunda mistade avlöningsförmåner minskat med mot detta svarande A-avdrag,

att det särskilda dagarvodet till besiktningsman liksom hitintills skall utgå med 10 kronor för förrättningsdag samt

att i anledning härav till Armén: Uttagning av hästar och hästfordon m. m. för budgetåret 1945/46 anvisa ett förslagsanslag av 126 000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1945.

E. Thorell.

E. Birke.
